Náklady kom. nesou všichni účastníci podle poměru pozemkové daně připadající na pozemky do kom. pojaté. Z rozhodnutí sedrie o konečné sumě nákladů a o rozvrhu nákladů na jednotlivé účastníky lze podati odvolání k soudní tabuli. Veškeré náklady kom. platí zálohou stát, jemuž účastníci náklady ty splácejí. Výlohy hospodářských a lesních znalců v kom. řízení použitých nese min. zem.

2. Poměrné dělení jest rozdělení společně užívaného pozemkového majetku mezi účastníky k užívání oprávněné. Žádati za poměrné dělení může každý účastník žalobou podanou u sedrie proti ostatním účastníkům. Podrobnosti o žalobě obsahuje uh. min. nařízení č. 30/1909 M. J. Soud deleguje soudce k vyšetření věci a rozhodne o žalobě rozsudkem, z něhož lze se odvolati k soudní tabuli a dále k nejvyššímu soudu. Společné pastviny mohou dle § 12 zák. čl. XII/1894 uh. býti podrobeny poměrnému dělení jen za souhlasu min. zem.

V předběžném řízení dílčím stanoví a zaměří se plochy podrobené poměrnému dělení, zjistí se oprávnění účastníci, provede se odhad a ocenění půdy a ověří se zeměměřické práce. Postupuje se tu podle stejných předpisů jako při kom. Pak následuje meritorní jednání, jehož účelem jest zjistiti podílná práva (podíly) jednotlivých účastníků a rozhodnouti o dislokaci podílů v přírodě. O vypracování dílčího plánu, o jeho projednání, o námitkách a opravných prostředcích proti plánu, o autentifikaci nového stavu a o uvedení účastníků v držbu nových pozemků platí stejné předpisy jako při kom. Náklady poměrného dělení nesou účastníci podle poměru plochy jim přidělené. Z rozhodnutí o konečné sumě nákladů a o rozvrhu nákladů na jednotlivé účastníky lze podati odvolání k soudní tabuli.

Literatura.

Dr. Fr. Fiedler: O scelování pozemků, Praha 1889. Dr. O. Frankenberger: Scelování pozemků, Praha 1913. K. Peyrer: Die Arrondierung des Grundbesitzes, Vídeň 1869. K. Peyrer: Die Zusammenlegung der Grundstücke, Vídeň 1873. K. Peyrer: Die Regelung der Grundeigentumsverhältnisse, Vídeň 1877. W. Schiff: Österreichs Agrarpolitik, Tübingen 1898. Dr. Br. Schlitte: Die Zusammenlegung der Grundstücke, Lipsko 1886.

Rudolf Smetáček.

Agrární zřízení

viz Zřízení agrární.

Akademie.

I. Význam slova. II. Staré evropské A. věd a umění. III. Starší A. ve střední Evropě. Král. česká společnost nauk. IV. Česká A. věd a umění. V. A. věd jiných slovanských národů.

I. Název A. nesou buď některé vyšší školy nebo učené společnosti. Termín je původu řeckého a znamenal původně místo na severozápadě Athén, kde Platón vykládal svou filosofii. Později označovány byly slovem tím, jak již řečeno, nejen jisté vyšší školy, nýbrž hlavně společnosti učenců, určené k pěstování vědy teoretickým způsobem. V tomto druhém smyslu užívá se nyní slova toho nejčastěji, v tomto smyslu chceme také pojednati zde zcela stručně o a-ích.

II. Dnešní učené společnosti mají nejstarší své předchůdce v a-ích italských. V Italii rozkvetlo totiž po dobytí Cařihradu od Turků staré klasické studium a důsledkem toho byly pak v jednotlivých místech, zejména na panovnických dvorech, zakládány již v XV. a XVI. stol. učené společnosti, které se zabývaly pěstováním určitých vědních oborů. A. pro vědy speciální vznikly tak dříve než a. všeobecné. Některé z těchto starých a-í udržely se (třeba po přestávkách) až do naší doby. Jest to římská Academia dei Lincei (a. rysů), založená již r. 1603, k jejímž nejslavnějším členům náležel Galilei, a florencká Academia della Crusca, jež pochází ještě ze XVI. stol. Jméno dala si od otrub (crusca), symbolu své působnosti, tříbiti italskou řeč. Vydala prvý veliký slovník italského jazyka. Stala se vzorem a-ím francouzským a pozdějším německým. Italie je vůbec klasickou zemí a-í, jichž je tam několik set, arci různého významu.

Staré jsou také a. francouzské, které — počtem pět — zákonem ze dne 25. X. 1795 byly spojeny v celek nazvaný Institut de France (původně vlastně Institut national). Jsou to tyto ústavy: Académie francaise, A. des Inscriptions et des Belles Lettres, A. des Sciences (mathématiques et physiques), A. des Beaux-Arts, A. des Sciences morales et politiques. Nejstarší z těchto a-í jest A. francouzská, zřízená kardinálem Richelieuem r. 1635. Účelem jejím jest dbáti o ustálení mluvy spisovné, bdíti nad její ryzostí a zdokonalovati ji tak, aby všecky vědy a umění jazykem francouzským zdárně mohly býti pěstovány. A. fr. vydala veliký slovník francouzského jazyka (Dic-

tionnaire de l'Académie fr.), jehož první vydání vyšlo r. 1694, sedmé r. 1878. — A. des Inscriptions et des Belles-Lettres jest nyní ústavem pro jazykozpyt (jazyky živé i mrtvé), archeologii a epigrafii. Byla založena r. 1663. A. des Sciences pochází rovněž ze XVII. stol. (zřízena r. 1666). Má dva odbory: fysický (se sekcemi pro chemii, mineralogii, botaniku, národní hospodářství, anatomii, zoologii, medicinu a chirurgii) a matematický (se sekcemi pro matematiku, mechaniku, astronomii, fysiku všeobecnou, zeměpis a plavbu). A. des Sciences morales et politiques byla založena r. 1795 jako čtvrtá třída Institutu. Jest v ní zastoupeno 5 oborů: 1. filosofie, 2. morálka, 3. zákonodárství, právo a soudnictví, 4. národní hospodářství a statistika, 5. všeobecné dějiny a dějiny filosofie. — A. des Beaux-Arts vznikla sice hned při založení Institutu r. 1795 ze zrušených dvou starších král. akademií (malířské a sochařské, zřízené r. 1648 a architekturní z r. 1671), ale nynější své jméno má teprv od r. 1816.

Také anglické a. jsou staré. Většina z nich sluje „společnostmi" (societyes). Král. společnost v Londýně (Royal Society) vznikla ze soukromé oxfordské společnosti přeložené r. 1658 do Londýna a povýšené r. 1660 na společnost státní. R. 1783 byla založena král. společnost v Edinburgu. Při universitě dublínské byla r. 1782 založena král. a. irská (Royal Irish Academy of Science).

III. Ze středoevropských a-í jest na prvém místě berlínská. Založena byla Fridrichem I. r. 1700 k podnětu Leibnitze, který byl prvým jejím presidentem. Jmenovala se s počátku Societät der Wissenschaften. Za Fridricha II. byla reorganisována a obdržela titul král. a. nauk. Měla s počátku nátěr francouzský, a také publikace její byly od r. 1746 do r. 1804 vydávány jazykem francouzským. — Král. bavorská a. věd v Mnichově založena byla r. 1759. — K nejstarším a-ím středoevropským náleží dále Král. česká společnost nauk, jež vznikla r. 1770. Měla původně povahu soukromé společnosti, až se jí r. 1784 potvrzením Josefa II. dostalo veřejného uznání. Podle tehdejšího stavu věcí publikovala své práce po německu a vystupovala jako ústav utrakvistický, více arci německý než český. Čeština si v ní teprve od druhé polovice XIX. stol. razila jen pomalu cestu, a i když převládla, zůstal utrakvistický ráz společnosti zachován. Král. česká společnost nauk má dvě třídy: matematicko-přírodovědeckou a filosoficko-historicko-jazykozpytnou. Činnost její byla dlouho podlamována nedostatkem peněžných prostředků. Teprve od r. 1857/58 dostalo se jí malé zemské podpory. Finanční prostředky společnosti zvýšeny arci za republiky Československé. Za dlouhou dobu své existence vydala Král. česká společnost nauk mnoho cenných publikací, a sice několik řad Rozprav (Abhandlungen), dále t. zv. Sitzungsberichte (od r. 1859), Věstníky obou tříd, Výroční zprávy, spisy odměňované z jubilejního daru i jiné důležité publikace, jako na př. II. až IV. díl Regest k dějinám českomoravským atd. Jsouc ve výměně s četnými zahraničnými a-mi a učenými společnostmi, nahromadila Král. česká společnost nauk za dobu svého více než stoletého trvání velmi cennou knihovnu. Nepozbyla svého významu ani po založení České A. věd a umění. — Dříve než rakouští Němci založili si a-i Maďaři. A. jejich — Magyar tudományos akadémia — vznikla k podnětu hrabětě Štěpána Széchényia již r. 1825 a rozvinula se za sto let svého trvání v bohatý a neobyčejně činný kulturní ústav maďarského národa.— Císařská a. věd ve Vídni (Kaiserliche Akademie der Wissenschaften) byla založena r. 1846, téhož roku, kdy se ustavila Král. saská společnost věd v Lipsku.

IV. Česká A. věd a umění, zvaná původně Česká A. císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění, založena byla císařským rozhodnutím ze 23. I. 1890. Podnět k jejímu zřízení dal nejmenovaný vlastenec český (byl to architekt Josef Hlávka), který na oslavu 40letého panování Františka Josefa základní listinou z 8. VI. 1888, adresovanou nejv. maršálkovi král. Českého, věnoval k tomu účelu dar 200.000 zl. Zemský výbor odevzdal věc zemskému sněmu, který se dne 9. X. 1888 usnesl, že jest ochoten přijmouti věnování nejmenovaného vlastence a na paměť 40letého panování králova založiti Českou A-i a poskytovati jí ze zemských prostředků pravidelnou roční podporu, dostane-li se záměru tomu panovníkova schválení. Zároveň se zemský sněm usnesl podati vladaři žádost, aby schválil zřízení České A., vzal ústav ten ve svou ochranu a svolil, aby nesl císařovo jméno. Panovník, jak již řečeno, dal své svolení 23. I. 1890, věnovav nově zřizovanému ústavu dar 20.000 zl. Sám také jmenoval dne 22. IV. 1890 prvých 19 řádných členů A., kteří pak zvolili členy ostatní. Z prostředků státních povolena

byla pak České A-i roční subvence ve výši 16.000 zl., a k usnadnění korespondence zproštěna byla A. výnosem ministerstva obchodu ze dne 24. III. 1891 od poštovného ze svých zásilek.

Stanovami schválenými rovněž panovníkem byl vytčen České A-i úkol „pěstovati a podporovati vědy jazykem českým i jazyk tento a jeho literaturu, pečovati o zdokonalení umění domácího a šířiti jazykem českým výsledky té činnosti jakož i výsledky činnosti vědecké, literární a umělecké, uveřejněné v jazycích jiných".

A. skládá se ze 4 tříd: I. filosoficko-právně-historické, II. matematicko-přírodovědecké (čítajíc v to i vědy lékařské), III. jazykozpytné, IV. umělecké (krásná literatura a umění výtvarní i hudební). Členové A. rozděleni na čestné, řádné, mimořádné, dopisující a přespolní. Pro členy řádné, mimořádné a dopisující ustanoveno, že mohou být voleni z českých vynikajících učenců, literátů, umělců a znalců umění, pokud byli státními občany rakouskými. Za členy přespolní voleni cizí vynikající učenci, básníci a umělci. K volbám členů čestných a přespolních vyžadovalo se panovníkova schválení.

Řádným členům dáno právo hlasovací ve valných shromážděních i ve schůzích třídních. Počet jejich stanoven pro třídu první, druhou a čtvrtou po patnácti, pro třetí na dvanáct, celkem tedy na padesát sedm.

Členům mimořádným přiznáno právo hlasovací pouze ve třídních schůzích. Počet jejich obmezen v každé třídě na tolik, kolik pro ni ustanoveno členů řádných.

Dopisující členové mohli se sice dostavovati do veřejných valných shromáždění i do schůzí svých tříd, ale práva hlasovacího neměli. Počet jejich pro každou třídu obmezen na dvakrát tolik, kolik jí povoleno členů řádných.

Přespolních členů mohlo se volit nejvýš dvacet pro každou třídu.

Vedle valných shromáždění a schůzí třídních má v organisaci A. až podnes důležité místo správní komise, složená z presidenta a generálního tajemníka A., z tajemníků třídních a z osmi členů řádných, zvolených po dvou z každé třídy. Komise tato má hlavně úkoly finanční a hospodářské, zejména sestavuje roční rozpočet, usnáší se o obsazování systemisovaných míst úřednických a zřízeneckých a vůbec o všech hospodářských a finančních věcech, které nejsou výslovně vyhrazeny valným shromážděním.

Veliká byla podle původních stanov závislost tříd na valném shromáždění celé A. Valné shromáždění volilo nejen funkcionáře, a sice jak pro celou A-i — presidenta, generálního tajemníka a členy správní komise —, tak pro jednotlivé třídy — třídní předsedy a tajemníky (arci na základě návrhů tříd), nýbrž i nové členy A. Třídy měly pouze právo činiti pro tyto volby své návrhy (užívalo se výrazu „volby n a v r h o v a c í").

K podrobnému provedení stanov vydán byl j e d n a c í ř á d, schválený (po částech) dne 8. V. 1891 a 4. VIII. 1891 protektorem.

V závislosti tříd na valném shromáždění jakož i ve formálních požadavcích při volbách členů shledána byla brzo po zřízení České A. veliká těžkopádnost a znesnadňování činnosti mladého ústavu, i bylo zejména v I. třídě projevováno přání, aby stanovy A. podrobeny byly revisi. Přání toto došlo uskutečnění brzo po zřízení Československé republiky. Běželo už nejen o větší osamostatnění tříd, pokud se týče o větší jejich autonomii, nýbrž i o vyhovění tužbám, vyšlým ze čtvrté třídy a také z kruhů technických. Zástupci věd technických domáhali se toho, aby A. rozšířena byla o novou třídu věd technických, členové třídy čtvrté pak usilovali jednak o zvětšení počtu členů jejich třídy, jednak o zrušení rozdílu mezi kategoriemi členů řádných, mimořádných a dopisujících. Výsledek různých těch snah byl ten, že k vůli zástupcům věd technických zvětšen počet řádných i mimořádných členů třídy druhé, ve třídě čtvrté pak zavedena jedna kategorie členů (členů řádných) a počet členů rovněž zvětšen. Zároveň usneseno, aby odpadla ve všech třídách kategorie nových členů dopisujících, takže následkem toho nastala potřeba zvětšiti o něco málo kategorie členů řádných a mimořádných také ve třídě první a třetí.

Za změněných poměrů v novém státě bylo nutno změniti i název A. Odpadlo označení „císaře Františka Josefa" a zjednodušen vůbec celý název A., který dnes zní Česká A. věd a umění. Změna tato provedena hned ve slavnostním valném shromáždění dne 10. XI. 1918, kdy přijat také návrh, aby zrušen byl protektorát a hodnost náměstka protektorova jako instituce málo demokratické a mohoucí po případě i brzditi činnost A. Revise stanov byla předmětem opětných a dlouhých porad širší i užší komise. Když konečně ve všech

otázkách bylo docíleno souhlasu, a tekst nových stanov i formálně byl hotov, předložilo jej presidium A. dne 5. III. 1922 ke schválení vládě. Usnesením ministerské rady ze dne 24. V. 1923 dostalo se novým stanovám sice úředního schválení, ale tím otázka reorganisace A. nebyla ještě definitivně vyřízena. Teprve na základě změny stanov bylo možno uvažovati i o změně jednacího řádu, který je podrobnějším provedením stanov. Konány tedy opětovné porady, a došlo se i zde k dohodnutí. Nový jednací řád byl schválen výnosem ministerstva školství a národní osvěty ze dne 24. IV. 1924.

Podle nových stanov určen byl pro třídu první a třetí počet členů řádných na 20, mimořádných rovněž na 20. Druhá třída má 30 členů řádných a 30 mimořádných. Čtvrtá třída má členů 90. Aspoň polovina řádných i mimořádných členů každé třídy musí míti řádné bydliště v Praze neb v nejbližším okolí. — Nejdůležitější změny stanov vyplynuly z osamostatnění tříd naproti valným shromážděním A., jak již shora vyloženo. Jednou z novot je také občasné konání veřejných přednášek, přístupnějších i širší veřejnosti, kteréžto přednášky dosud Českou A-í pořádány nebyly.

Na publikační činnosti se novými stanovami nic nezměnilo. Vědecké třídy vydávají nejen řadu Rozprav, nýbrž i četné spisy mimo Rozpravy a vedle toho i pramenný materiál jakož i speciální bibliotéky. Tak na př. třída první publikuje v t. zv. Historickém archivu prameny a vydává zvláštní Bibliotéku filosofickou, jako zase třída třetí uveřejňuje několik skupin Sbírky pramenů, spisy Komenského a Bibliotéku klasiků řeckých a římských i j.

Zvláštní zmínky zasluhují vědecké podniky a organisace, jež jsou v úzkém vztahu k jednotlivým třídám České A. anebo se týkají vůbec duševních pracovníků. Vznik jejich spadá do posledních let, tedy do doby počátků naší republiky. Jen jedna z těchto institucí sahá ještě do doby předválečné, avšak vyvinula největší činnost rovněž teprve po r. 1918. Jest to Slovník jazyka českého, největší vědecký podnik třetí třídy České A., k jehož zpracování dal podnět prof. dr. Pastrnek r. 1905. Úkolem Slovníku podle dnešních disposic je podati ve formě slovníkové zevrubný historický vývoj veškeré slovní zásoby novočeské řeči spisovné od r. 1770 až po naše časy. Vědecké řízení přípravných prací spočívá v rukou dvou komisí, Lexikografické a Dialektologické. K praktickému shromažďování a zkoušení materiálu slovníkového zřízena byla r. 1910 kancelář Slovníku jazyka českého.

V souvislosti s druhou třídou České A. je biologická stanice ve Villefranche a Československá národní rada badatelská. Po nezdaru pokusů, aby pro české biology byla zřízena přímořská biologická stanice, která by jim umožnila účastniti se studia mořského života, a mladým adeptům biologickým dala příležitost, aby faunu i floru mořskou z vlastního názoru poznali, najata byla druhou třídou České A. na základě podpory ministerstva školství a národní osvěty na tři roky pro potřeby československých vysokých škol a pro biology vůbec ruská zoologická stanice ve Villefranche, zbavená podpory ruské vlády. Z podpory ministerstva je možno ročně k návštěvě této stanice uděliti 17 stipendií. Péče o stanici svěřena je kuratoriu, do kterého vysílá druhá třída České A. dva členy a ve kterém jsou svými delegáty zastoupeny všechny vysoké školy, resp. fakulty naší republiky, které jsou na biologické stanici interesovány.

V letech 1923 a 1924 vykonala druhá třída České A. potřebné kroky k založení Československé národní rady badatelské, která by k doplnění činnosti Mezinárodní rady badatelské (Conseil International de Recherches, CIR) organisovala vědeckou práci v oboru věd přírodních a exaktních. Na základě zmocnění vládou republiky Československé ze dne 7. III. 1924 schválilo ministerstvo školství a národní osvěty dne 20. III. 1924 stanovy druhou třídou České A. vypracované a výnosem ze dne 23. VII. jmenovalo prvních 30 členů A-í navržených. Koncem správního r. 1926 měla Československá národní rada badatelská 70 členů, rozdělených v 8 odborů čili Unií národních, totiž odbor matematický, astronomický a geodeticko-geofysikální, fysikální, chemický, geologický a geografický, biologický, lékařský a technický.

Z podnětu Mezinárodní komise pro duševní spolupráci při Společnosti národů zřízeno bylo při České A. československé ústředí pro mezinárodní spolupráci duševní.

Česká A. požívá stálé roční subvence vlády i země. Subvence státní činila v r. 1926 800.000 Kč. Kromě toho disponuje Česká A. četnými fondy, určenými k speciálním účelům, zejména k udělování cen.

V. I jiní slovanští národové mají své a. věd. Nejstarší je bývalá a. ruská, jež vznikla r. 1841 spojením dvou ústavů, a

sice Cís. a. nauk v Petrohradě, zřízené r. 1726, a Cís. ruské a. (Imperatorskaja rossijskaja akaděmija), založené r. 1783. Za režímu sovětského dostala jméno A. nauk sojuza sovětskich socialističeskich respublik.

A. chorvatská, úředně zvaná Jugoslavenska Akademija znanosti i umjetnosti, založena byla v Záhřebě r. 1866, když stanovy její byly schváleny usnesením sněmu dne 21. II. 1866. Základ k ní dal vlastenecký biskup Strossmayer, který jí věnoval značné základní jmění a také svou galerii obrazů. Po světové vojně změněny byly stanovy Jihoslovanské A. a ministerstvo osvěty rozhodnutím ze 27. XI. 1923 změny schválilo.

R. 1872 povstala Akademja Umiejętności v Krakově, a sice tím, že staré Towarzystwo Naukowe Krakowskie, založené r. 1815, bylo přetvořeno v a. R. 1919 dostala podle nových stanov název Polska Akademja Umiej. Nový statut potvrzen byl dne 22. XI. 1919 náčelníkem státu (presidentem republiky), který je protektorem.

Srpska Kraljevska Akademija nauka i umjetnosti zřízena byla zákonem z 1. XI. 1886. Měla své předchůdce, nejprve v Društvu Srpske Slovesnosti, založeném r. 1842, a po jeho suspensi ve společnosti nazv. Srpsko Učeno Društvo, zřízené r. 1864. Nynějším protektorem Srbské A. je sám král.

Bъlgarskata Akademija na naukite byla zřízena r. 1911 tím, že staré Bъlgarskoto knižovno družestvo, založené r. 1869 v Braile a pak přeložené do Bulharska, bylo přeměněno v a-i.

Význam a. má ukrajinské Tovarystvo Ševčenkovo, založené ještě za doby rakouské ve Lvově, a sice r. 1873. — Po světové vojně založena byla v sovětské Ukrajině, a sice v Kyjevě, Ukrajinská a. věd. Karel Kadlec.

Akademie mezinárodního práva

založena byla r. 1914 s pomocí Carnegiovy nadace v Haagu, ale následkem světové války uvedena byla v činnost teprve r. 1923, a to slavnostním způsobem za účasti holandské vlády, diplomatického sboru, Společnosti národů a různých vědeckých institucí mezinárodních. Je to vysoká škola ryze mezinárodní, neboť nejen posluchačstvo přichází z nejrůznějších států, ale i sbor profesorský tvoří každého roku odborníci povolání z jednotlivých zemí kuratoriem (v jehož čele stojí bývalý děkan právnické fakulty pařížské Lyon-Caen). Také věda československá byla tu zastoupena r. 1924. Mezi posluchačstvem bývají každého roku naši příslušníci. Vláda holandská založila r. 1925 několik stipendií pro cizince. Praktické potřebě není tím ovšem úplně vyhověno a je věcí jednotlivých států, aby podporovaly cestovními stipendiemi své příslušníky za účelem návštěvy této, svého druhu jediné vysoké školy. Přednášky konají se jen jazykem francouzským v paláci míru během letních prázdnin, a to ve dvou periodách (první od polovice července do polovice srpna, druhá od polovice srpna do polovice září). Důležitější přednášky (kursy) jsou postupně publikovány v kolekci: Académie de droit international, Recueil des cours, Librairie Hachette, Paris. Dosud vyšlo 9 svazků.

Antonín Hobza.

Akademie Práce (Masarykova).

Zákonem ze dne 29. I. 1920, č. 86 Sb., bylo ustanoveno, že M. A. P. jest samostatný a samosprávný ústav vědecký se sídlem v Praze. Jeho úkolem jest organisovati technickou práci k hospodárnému využívání schopností veškerého lidu i přírodního bohatství československého státu k nejvyššímu obecnému prospěchu. Organisace M. A. P. upravena základním řádem, který vydán vládním nařízením ze dne 2. III. 1920, č. 119 Sb. Forma zákona zvolena pro založení M. A. P. proto, poněvadž žádná z dosavadních forem sdružování by úplně nevyhovovala vytčenému úkolu (zpráva výboru tisk 2264 N. S.). Dále zvolena forma zákona patrně proto, že podle § 2 předsedu M. A. P. a jeho náměstky potvrzuje president republiky. V tomto ustanovení shledáváno doplnění prozatímní ústavy, která taxative vypočetla kompetence presidentovy, a proto zákon odhlasován většinou dvoutřetinovou (sten. prot. N. S. str. 3411).

Podle základního řádu skládá se M. A. P. ze sboru odborných znalců a z vědecké rady. Vědecká rada řídí a organisuje povšechně veškerou činnost a správu A. Sbor odborných znalců dělí se na odbory, vědecká rada na třídy jim obdobné; počet odborů i tříd určuje vědecká rada podle potřeby. Předsedu (podle základního řádu nazývaného presidentem) volí vědecká rada; každá třída si volí třídního předsedu, který jest náměstkem presidentovým.